"Manituove banjo! Potrebuje chlapa," zavrčal Logoplzák.

Možná sú na vine slnečné erupcie, nebodaj vel'ká konjunkcia planét? Žeby mesiac bol v tej akurátnej fáze? Mám to! Určite vlnové vibrácie v poslednom kupáku nášho vagóna spôsobujú, že Chcípalka predvádza ezoterické orgie.

"Opakujem! Nič nové. Dávno to zvládali starí šamani, mnísi a podobní chytrolíni. Aj počas vojny si tak pár väzňov zachránilo kožu. Všetko máme vo svojej gebule. Stačí si len predstaviť okolo seba super nepriepustnú membránu, ktorá ťa chráni ako vaječná škrupina svoj obsah. Nič zlé cez ňu neprenikne. Teraz to nacvičíme a cvikmajsterka prejde okolo nás bez povšimnutia. Jupí! Zaradíme se medzi trampskú šl'achtu s morálnym právom spievať hobousácke songy."

Ináč je uplne zdravá. Aj jesť jej chutí. Keď očkom zhodnotíš jej postavu, isto iste (teda na betón) ťa napadne, že prezývka k nej akosi neštimuje. Celý život sa zjavne drží zásady - čo môžeš zjesť dnes, neodkladaj na zajtra. Slnečné lúče húževnato scanujú na podlahu čmuhy z okna a snažia sa nás presvedčiť, že svet je v pohode. Muchy bzučia, komárky štípu, vtáky hulákajú, len tá Chcípalka?

"Vravíš, že nič neprenikne? Teda, keď si pšuknem, budem to furt čuchať?" plodne sa zapojil do školenia Logovrták.

"Chruňo! Po smrti ťa to prejde," zhodnotí prednášajúca diskusný príspevok.

Pastičkár sa usmieva ako nemecký turista před erotickým salónom. Tetelí sa blahom. Vezie nás vláčik. Lístky? Zbytočný detail. (Nechápem, ako prišiel ku svojej prezývke. Jediné, čo každý vander uloví je pl'uzgier. Prekvapí len tým, že raz je to v sobotu doobeda, inokedy až v nedel'u. Poslednú dobu uzatvárame stávky na čas ich príchodu v štýle zlatokopov od Yukonu, čakajúcich kedy sa pohnú l'ady.)

"Pristúpil niekto?" vracia nás do reality škrekl'avý hlások z vedl'ajšieho kupé.

"Buderus, či nebuderus," filozofuje Logohamletovič, inšpirovaný mihnúcim sa bilboardom ponúkajúcim kondenzačné kotle. Tvrďas. Dává nám na vedomie, že vie, jako sa kalila ocel'

"Blbci makáme! Tú membránu!" nažhavuje nás duševná buldozeristka. Keď susedova krava má pozitivny test na BSE, je každá rada dobrá. Pridávame sa s Pastičkárom, až nám treščí v lampárni medzi ušami.

"Každá životná prekážka je vždy iba natol'ko stresujúca, akou si ju urobíš ty sám vo svojej mysli!" upustil perlu náš Logorambo, no odrazila sa od super membrány. Vlak si zahrkotal na výhybkách a o chvíl'u opäť spustil automatický bubeník svoje duc, duc, duc?

"Pomóóc, zlodéééj!" zasiahne ruka božia.

Pri hajzlíku nastáva šrumec. Vykonavatel'ka zákona, cvakajúc zubami miesto klieštikov, sa mihla okolo nášho kupáku. Po nekonečnej štvrťminútke, keď sa srdiečko vracalo z galoť, exploduje Chcípalka:

"Vivat ezoterika! Funguje to!"

Erupciou radosti pripomínala Kálmana Čonku, ktorý si cestou z úradu práce speival: "Práci nedostanu, černou kůži mám, singy jáu jáu jupí!" Od objatí a cmugania typu "prílet sovietskej delegácie" nás zachránil Pastičkár. Schmatol uesku s gitarou a v momente nám ukazuje päty kanád, ktoré mu tento vander nestihli darovať ani polpl'uzgier. Náš bleskový presun, za ktorý by boli hrdí i chlapíci z Légion Étrangére, s údivom sledujú dôchodcovia. Prekl'zli sme k nim do už lístkoštípkou skontrolovaného územia. Santa v letnom prestrojení při pohl'ade na našu Guruchcípalku skoro prehltol žuby, babenka si pretrela štulky a šok pretavila v úsmev.

"Áá chlapci zahrajú!"

Áá chlapci nezahrali. Zbytok cesty nám každý pohyb na chodbičke sťahoval nielen hrdlá. Plachým pohl'adom fajčiaceho záškoláka sme kontrolovali ubiehajúcu krajinu. Nevrá-tísa, nevrá-tísa, simulovali kolesá nášho vlakana-vláčika tibetský modlitebný mlynček.

Konečne stanica vyslobodenia. Náš gruppenvýdych při vystupování prerušil Logodebilovič:

"Vážený, skladačka! Sponzoring. Sl'úbil som Bubovi od Smädných mníchov slušný hopsadrink za odlákanie sprievodčíčky."

Od staničného bufetu sa na nás škerí Bubu, čo má päťlitrovú hubu. Myslím, že včul nám bude ezoterika platná jako Štúrovi osobný počítač. ÓM!

TRAPSAVEC 2002 - 3. místo próza nad 23 let